

Spinder Singh. @ Harminder Singh v. State of Punjab 488
and others (Rajesh Bindal, J.)

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.

ਸਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ @ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1982 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 4967

6 ਸਤੰਬਰ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਲੈਡ, ਰਿਵਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1972 — ਐੱਸ. 18—ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 — ਐੱਸ. 82—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਐਲਾਨਣ ਵਾਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ — ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ - 1887 ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 82(1) ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਆਈ ਮਿਸ਼ਨਰ-ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ 'ਤਰਜੀਹੀ' ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ-ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਤੋਂ ਐਸ. 82 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਆਦੇਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1887 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82(1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਦੇ ਸਾਢੇ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤਰਜੀਹੀ' ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, 1887 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ। ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪੜਚੋਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਤਫਾਕਨ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੈਅਸੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੀ ਖਿਚੂਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪਵਾਦ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਅਰਵਿੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 26 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 01 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-5) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।), ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1972 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ।

(2) ਸਖਿਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 24 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ 28.87.12 ਹੈਕਟੇਅਰ ਬਰਾਨੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ 7 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦੀ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 20-5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਬਰਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 52 ਵਿੱਘੇ 7 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਉਸ ਨੇ 10 ਜਨਵਰੀ 1974 ਨੂੰ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰੋ। 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਪੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸਿਰਫ 20-24-42 ਆਮ ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ 7 ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵਾਪੂ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਗਰੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ), ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ, - 26 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ।

(5) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵੀ ਉਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

Spinder Singh. @ Harminder Singh v. State of Punjab 490
and others (Rajesh Bindal, J.)

ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ, ਐਗਰੇਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਲੇਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰਹੇਗਾ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਸੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 (ਫ਼ੋਟੋ ਤੌਰ 'ਤੇ "1887 ਐਕਟ") ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ :-

ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 :-

“ਅਪੀਲ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ:-ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਹੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80, 81, 82, 83 ਅਤੇ 84 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, 1887 (1887 ਦਾ ਐਕਟ XVI)।

ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 :-

“ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ:-(1) ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਕੇ ਰਿਵਰਸ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਫ਼ਤਰ:

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

- (a) ਜਦੋਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰੇਗਾ ਮਾਲ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਦੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਅਧੀਨ ਹੈ;
- (b) ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ;
- (c) ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ

ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(d) ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

(9) ਸੈਕਸ਼ਨ 82 of 3 thek C1887 a Acts V the LI Revenue ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਠੀਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(10) ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

(11) ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਡਿਵਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਗਰੇਰੀਅਨ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।, 1975. ਇਹ ਤੱਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 26 ਦਸੰਬਰ 1978 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: • -

"3. ਇਹ ਹਵਾਲਾ 1 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ।

(12) ਕਿਉਂਕਿ 1887 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਏ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਗਰੇਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 18, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਤੋਂ 84 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਵਿਦਿਅਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ

Spinder Singh. @ Harminder Singh v. State of Punjab 492
and others (Rajesh Bindal, J.)

ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲੇਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(13) ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 1887 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 82(1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਦੇ ਸਾਢੇ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ' ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, 1887 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ। ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪੜਚੋਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਤਫਾਕਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੈਅਸੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪਵਾਦ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

(14) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 26 ਦਸੰਬਰ, 1978 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਜ਼), ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 01 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-5) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ